

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КЊИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Непадовичъ.

ТЕТ. VI.

Овај листъ излази Вторникомъ, Четврткомъ и Суботомъ на по табака. Цена му е за 3 мес. 4. за пола год. 8 а за целу год. 16. цв. За огласе плаћа се 3. кр. ср. одъ врсте за едан-путъ а 5 кр. ср. за трипутъ.

№ 13

М и р о њ и и.

Гробљ! На овомъ свету само су два места за одморъ човеку опредѣлена. Оба два та места узана су и стесњена, а то су колевка и гробъ. По правилу и по реду требало би најпре о колевки да говоримо, али кадъ све друго на овомъ свету иде натрашке, и ми ћемо оставити оно што е прече за други путъ, и говорићемо најпре о гробљу. Гробљ е заиста место покоя, али само за мртве, а за живе то е место највећегъ непокоя; ер њи еданъ човекъ на свету није тако тупоглавъ, ни еданъ није тако узвишенъ у мислима, ни еданъ није тако каменитъ или силанъ, да му, кадъ крозъ гробљ иде, неко тайно неспокојство и страховита и тужна еза крозъ срце и крозъ душу непрође. Стари Грци и Римљани паметно су чинили што су своє мртваце спаливали; они су съ тимъ желели да се трагъ смрти што већма може заглади. Човекъ треба често да по гробљу шета, съ десна и съ лева да гледа оне мале брежуљке, съ плоче на плочу полако да корача, и далъ и далъ да размишљава оне мисли што му се онда у души побуђую. Такве мисли и на томъ месту, водиће га къ смирености, и къ некој тихой побожности. Оно немо ђуганъ и оно тужно освртанъ око себе, најлепше су молитве. Хиљадама малъ крстића, камена и споменика стое, хиљадама брежчића еданъ иза другогъ лежи! кои е тай, кои се неће стрести, кадъ помисли, да су то све негда били люди, одили, певали, смејали се, текли новце, оснивали желъ безъ края. У свакомъ томъ гробу, подъ свакимъ тимъ знакомъ и плочемъ, стое несвршене желъ. Владателъи, великаши, безбожници, суетне лепоте, сребролюбци, тирани, и сви они кои какво веће место запремаю у човечѣмъ друштву, и сви надъ којима нека страсть има владу, требало би да чешће шетаю по гробљу, и онда би манъ зла, манъ страсти на овомъ свету било. Судови кадъ би у средъ гробља подигнути били, онда би више правде било на свету; кадъ би кралѣви, министри, войводе и други њимъ подобни козкакзи великаши, свагда најпре по гробљу се шетали па онда о онеме што е за државу важно рѣшавали, онда би много напредниъ светъ стаю, много би искрение било рѣшавано о ползи общества а по томе и о ползи поедини.

Кадъ дакле читателю о гробљу говоримо, хайдемо у гробљ. Најлепша е шетња по гробљу, кадъ сунце залази, у есенъ кадъ лишће съ дрва онада, кадъ се трава суши. Изъ далека виде се хиљаде гробова, прекрилили брежчиће и долинице, предъ вратима гробаръ сретне те и за утѣху каже ти да е то ново гробљ и да ни едногъ старисгъ одъ 50 година нема. Съ првимъ коракомъ чинити се да земля на кою стаешъ помиче се, чини ти се да она трава кою газишъ узправља се и каже ти „немой ме газити я самъ единче у майке.“ Корачай далъ, сретне те люди са ашовима, враћаю се кући са своє наднице; погледай на десно или на лево, види ћешъ гди люди копаю или зидаю гробнице; такве куће у којима ће люди вѣковати озидаю се за неколико сати, а куће у којима може бити неће ни 10 дана човекъ провести зида неколико година. Кадъ будешъ у средъ гробља, стани на какву узвишену плочу, ћутећи слушај и сматрај око себе. Са свию страна долазиће ти гласови туге и плача, видићешъ у црно завиеню майке и сестре, како као сеньке по гробљу иду. Мало подалъ на другомъ гробу нећешъ моћи разпознати, или е црна штатуа, или у жалостъ занешенъ и укоченъ човекъ. Чућешъ гдѣ мати у жалости, по имену свога сина или кѣрь, изъ гроба зове, видићешъ, гдѣ сестра брату цвеће и колаче на гробъ доноси, осетићешъ да е то место неки други светъ, светъ тежке жалости и тишине. Она чувства и осећаня што твоюмъ душомъ онда владаю, само се на томъ месту, у то доба, тимъ околностима побудити могу. То су далеко узвишениа осећаня, него што намъ каква најлепша и највештиа представлява драма побудити може. Најлепше написана осећаня и побуђеня на осећанъ, ни су ништа друго него најрѣвавия копия тога твога положеня и тога твога осећаня. Заустави се на томъ месту подуже, та су твоя осећаня неко нѣжно уживанъ. То е, ако ниси знао, узвишена поезия у своемъ оригиналу. Повте, кадъ се труде у своимъ дѣлима, да насъ трону, и да намъ кою сузу измаме, само али одвећ слабо, подражаваю таквимъ сценама. Кадъ е човекъ тронутъ каквомъ написаномъ, или представляномъ драмомъ, онда самъ себе вара. Суза, кою измами читанъ „Милтонови ноћи“, смешна е према твојой сузи, или према твоюмъ најманѣмъ уздисаю. Читателю, есенъ сунце залази, кажи лако-ноћъ томе тужномъ месту, и излазећи

изъ те ограде мртви, помисли, да ће и тебе твои пријатељи са ономъ жалостномъ пѣсномъ у то место покоя допратити и ту те оставити и — заборавити. Та врата, и тај путъ неможемо ни еданъ обићи. За живота шетай са често по гробљу, ерѣ то є храмъ за нѣжне молитве и нѣжна чувствованя. Ту ћешъ само видити богате и сиромасе, учене и просте, старе и младе, властне и ништаве, гдѣ съ равномъ нѣжностѣу и осећанѣмъ жалости туже. Жалость само срце треба, она узвишава свакогъ човека у неки други светъ. Ђднака су чувства, у оногъ богатогъ кадѣ грли позлаћени на гробу мермерѣ, са чувствама сироте удовице коя сузама залива дрвени крстѣ на гробу. Кадѣ се читателю, повратишъ изъ овогъ тужногъ места, гди самъ те тако дуго задржавао, немой да у ларни овога света заборавишъ на гроблѣ. Оно ћете свагда опоминати да си створенъ да будешъ човекъ. Ако те каква пакость или интриге гоне, прошетай се по гробљу, и представи себи оно време после 80 година, и чини ће ти се да видишъ твои непријатеља гробове, гди поредѣ твога гроба леже. Ако ти какавъ случај или людска пакость и неправда, иманѣ разори и комадѣ леба изъ руку ти узме, прошетай се по гробљу, онај погледѣ, онај воздухѣ, оно осећанѣ, мири те са светомъ, узвишава те у мислима надѣ свимъ страстима и надѣ свимъ штетама, и доводи те у сажаленѣ према твоимъ непријатељима.

М а л е п р и ч е.

Како се чудновитимъ начиномъ често врло лукаво намишлѣни планови сами собомъ казне, показує еданъ догађај, кои се пре неки година у Сѣверной Америки случило:

„Судия єдногъ графстви (окружия) у сѣверной части држава Мисисипи имао є у кући својой 15—20.000. талира државни новаца. То є лепа сума и злато засенява очи. — Судия рекне својой жени, да онѣ мора неколико дана одпутовати одѣ куће по своме послу и препоручи јој, да буде смотрена и пазлива, будући новацъ лежи у томъ и томъ сандуку. Онѣ отиде, и нѣгова госпоња остає сама. У вече тогъ истога дана лупао є на капию одѣ куће еданъ по изгледу отмѣнѣ човекъ, и молио є учтиво, да га приме на конакѣ. На близу небиаше нигди гостилнице, а ноћ є била суморна, ветровита и ладна; госпоња є до душе себи предузела била, да за време одсутства свога мужа никаквогъ странца у кућу непушта; Судия є пакъ съ друге стране лице јавно, и гостопримство спадало му є у дужность; при томе є странацъ све єднако съ молбама навалывао, и тако се наипосле госпоња приволе, прими га у кућу, и да му єдну спаваћу собу. Те исте ноћи нападну разбойници на кућу, обиу и ућу унутра. Нѣ биаше тројца, и то црнаца или бѣли люди, кои су се прерушили. Они прићу кревету госпоиномъ, и зактевали су плаовитимъ гласомъ, да имъ изда 20.000. талира. Бѣдна госпоња викала є за помоћ — но узалудѣ; она се морала разбойницима покорити. У соби, гди є странацъ спавао, биаше новацъ. Госпоња отвори врата, и обећа се, да ће одма новацъ донети. Кадѣ є пакъ у собу отишла, види она странца, кога є вика и тутњава разбудила, како пуни пиштолѣ. Онѣ јој одма пришапне, да се ничегъ не бои, и да се охрабри, — све се јоштѣ лепо и срећно

свршити и новацъ избавити може: „Ви ћете у леву руку узети новацъ“, рекне странацъ госпоњи „а десномъ рукомъ опалите пиштолѣ на црнаца, кадѣ овај пружи руку, да новацъ узме; съ осталима я ћу самъ бити готовъ“.

Госпоња јоначки изврши овај савѣтѣ, и еданъ одѣ црнаца падне, у истомъ є тренутку и странацъ єдногъ оборно и пробо трећегъ своимъ ловачкимъ ножемъ пре, него што є овај могао избећи и бранити се. Сусѣди разбућени и узбунѣни овомъ пуцњавомъ, дотрче, да виде, шта се догодило. Они завире мртвимъ црнцима у лице, и тада се на удивленѣ и ужасѣ свиу покаже, да є црнацъ, когъ є госпоња убила — нѣнѣ мужѣ, а она друга двојца присни пријатељи нѣгови! Причини овогъ разбойничкогъ нападања лако є било у трагѣ ући; што се пакъ лукави судия у рачуну преварио, томе є кривѣ голи случај или самъ промисао. Ми нећемо ништа говорити о туги преварене супруге! Гди се изгуби почитанѣ, ту престає и любовь; па ма колико човекъ сажалывао, презренѣ заглажує жалость.

Двапутѣ саранѣна тетка. — Еданъ белгиски листѣ јавио є слѣдуюћи чудновати догађај:

„Єдна преко 80. година стара госпоња умрла є у селу Лавру после дуготрајне болести, одѣ коє є више година у кревету лежала. Она є имала бити саранѣна два дана после нѣне смрти, и будући є нѣно посмртно иманѣ било незнатно, то су нѣни, любезни сродници при погребу показали највећу штедню. У место дакле, да по обичаю позову жене, коє ће мртво тѣло у сандукѣ положити, повѣрили су онај овај посао тишлѣру, кои є мртвачки сандукѣ начинио. Оногъ дана у зору, кадѣ є имао бити погребѣ, однешенѣ є сандукѣ преминувшегъ, и она два шегрта, кои су сандукѣ донели, оставе га у соби, и отиду, неказавши никоме ништа.

Око десетѣ сати дође свештенство и носачи са носилама, да сандукѣ повесу (кои се тамо, као и у већој части Европе носи заклопљенѣ), и да отиду съ нѣнимъ у цркву, гди ће се опело држати. Еданъ одѣ носача примѣти свомъ другу до себе, да му се сандукѣ чини тако лакъ, као да у нѣму нема тѣла, на коє овај други одговори, да є то сасвимъ природна стварѣ, будући є покојница била врло сува и одѣ дуготрајне болести јакѣ изнурена. Оба носача метнуше затимъ сандукѣ на носила, однесу га у цркву, и свештеници сврше обредно опело. Затимъ є сандукѣ однешенѣ на гроблѣ и тамо саранѣнѣ.

Међутимъ нареди се, да се очисти соба, у којој є покојница лежала и умрла, и на тај конацъ дозову тамо єдну жену. Ова є наипре хтела довести у редѣ и изнети постелю, но текѣ што є завѣсу испредѣ кревета подигла, она ужасно дрекне, и безобзирце полети на врата и потрчи стрмоглавѣ низѣ басамакѣ. Цѣла се кућа узруја; ужаснута жена єднако є викала: „Тетка се повампирила, тетка се повампирила“, и одѣ стра' падне у несвестѣ.

Найхрабрији одѣ укућана попне се узѣ басамакѣ са некомъ зебњомъ и сумњомъ; но на скоро зачу се доле нѣгова страовита вика: садѣ већ нико више ние сумњао, да є тетка опетѣ изѣ гроба устала, и вика и стра' разпростре се по цѣломъ комшилуку.

Найпосле поставе неки питањ, да ли е тѣло доиста у сандукъ положено? Тишѣра позову на испитъ, и слѣдство овогъ питања било е то, да су оба шегрта нѣгова најпосле признали, да ѿ при погледу нагрдногъ мртваца такавъ стра' и еза попанула, да су они одма оданде отишли, неиспунивши датъ имъ налогъ, да сироту тетку у сандукъ положе. Ово простодушно признанѣ осиромашило е свѣтъ съ едномъ суевѣрномъ преестественомъ гаткомъ; но садъ се породила велика неприлика, како ће се сирѣчь тетка по други путь саранѣвати. Мѣстно свештенство разрѣшило е овај чворъ на врло разуманъ начинъ; оно е сарѣчь рѣшило, да се сандукъ, — почемъ су за покойницу сви црквени обреди већ едномъ свршени, — у тишини изъ гроба извади, тѣло сироте тетки унутра положе, и тако безъ сваке даль церемоніе по други путь сарани.

Живо буре. Една лађа путовала е пре некогъ времена изъ НьюОрлеана у Нью-Йоркъ. Између остали путника биаше и еданъ четрнаестогодишњи дечко, кои е своіомъ веселомъ нарави, а и раскаланимъ несташлукомъ момке на лађи истина увеселявао, но доста имъ и досађивао. Капетанъ одъ лађе, коме су несташлуди овогъ дечка најпосле додियाли, претно е, да ће га ако nebude миранъ, метнути у едно велико празно буре, и тамо га затворити. Овај пакъ држао е ову претню за шалу, тѣрао е своѣ несташлуке, као и донде, и буде најпосле заиста у буре затворенъ. Воздухъ е могао у буре улазити, ерѣ е чепъ био извађенъ. Преко ноћъ пакъ дигне се страовита буря, лађа се о едну стѣну разлупа, и буре се отисне на широко безранично море, као играчка дивльи горостасни таласа. Тридесетъ сати блудило е овако буре по узруяной пучини морской, и најпосле избаце га таласи кодъ предгорія Сен-Бла на прибрежје. Дечко се изъ петни жила напрезао, да се изъ овогъ тесногъ апса избави, но узалудъ, онъ се дакле преда своіой судби, и чекао е тако у највећемъ очаянню часъ грозне смрти. У то време чув онъ, да ту наблизу одаю неке краве. „О! кадъ би ѿ Богъ нанео овамо!“ мишляше дечко. И оне доиста дођу ближе, обилазише око бурета, и една између нѣи махаше репомъ тако близу одушке одъ чепа, да е дечко требао само мало да пружи руку на полъ па да е увати за репъ; ко е онъ тако и учини. Разуме се по себи, да се крава уплашила и рикала; најпосле она нагне бегати, као да е вуци гоне, и повлачила е за собомъ лако чамово буре, неколико стотина корака преко песка и каменя, докъ најпосле обручи непопуцаю и тако буре разпадне се. Дечко плакао е одъ радости, и ние мотрио на то, што се по овомъ чуднаватомъ и рапавомъ путу прилично изубио; — Богъ е тако заръ хтѣо, да кравльи репъ буде избавитель нѣговогъ живота; онъ онако слабъ, уплашенъ и изубианъ дигне се изъ своѣ разлупане тавнице и наиђе на скоро на неке рибаре, кои га у едну оближню варошицу одведу; овди се неколико душевни люди порефене, те му даду 2—3 талира путнога трошка до вароши Коломбае, гди се овај дечко станио, и іоштъ еднако тамо налази.

Н а б и р ц и

Панађуръ у развиканой вароши Салерну мора да е нешто изванредно и чудновато. Десетъ хиљада купаца и продаваца, десетъ хиљада любопитльваца и залудни

люди, и десетъ хиљада просяка долазе, и стеку се тамо сваке године. Најбольи пазаръ чине просяци, ерѣ они не само да просе, него и краду. Човекъ не може себи представити, колико се крађи догађа само за еданъ данъ. — А гди су судови и полиция? О томе ни спомена нема; ерѣ кадъ би свакогъ лопова, вуцибатину и угурсуза предъ судъ водили, онда 100 судия неби било доволно, да разправе нѣиове угурсузлуке; него е тамо сваки свој собствени судия; лопову, кога у дѣлу увате, одвале неколико валяни шамара, и стваръ се на томе и сврши. Судови имаю и са самимъ трговцима доста и сувише посла. Ако е на пр. данасъ хиљаду куповина заключено, онда сутраданъ има најманъ петъ стотина парница. Судови би се силнимъ посломъ претрпали, кадъ би они сваку ситницу разправляли; но они на то и немисле. Они опредѣлюю тужительима неизвѣстанъ рокъ, кадъ ће опетъ доћи; на овај начинъ може и една и друга страна мислити, да има право, и будући се већомъ части за ситне маленкости парниче, то е сваки съ тимъ рѣшениемъ задоволянъ, и стваръ на томе и остане, нити они опетъ иду у судъ.

М р в и ц е.

Светковина нове године у Бирми (задньо-индиской држави). — У Бирми е врло смешна и чудновата светковина нове године, коя настав са младимъ мѣсецомъ Априла мѣсеца. Предъ свакомъ кућомъ направе се филарете одъ бамбусове трске, 6—8 стопа високе, ко е врло лепо искићене младимъ паловимъ гранчицама и саксияма са најлепшимъ цвећемъ, тако, да сви сокаци изгледаю као ходници дивни башта. Ово су текъ спреманя за будаласту церемонию, кою Бирманци овомъ приликомъ извршю. Кодъ нѣи сирѣчь наступи онда обшти рать съ водомъ. Свакомъ е слободно да свогъ сусѣда или ма когъ мимопролазећегъ водомъ песипа, и обично посипаю мужки женске, а женскиѣ мужкарце. Но главна су лица у той будалаштини дѣца. Тога дана нема ни едногъ урофеника у сувимъ альинама, но они су на то спремни и облаче тада најгоре альине.

М а л и н е.

Желишъ ли да кодъ люди увекъ у еднакомъ уваженю стоишъ, то имъ се дай познати, али опетъ да те никада непремере. Твоѣ уваженѣ клоне, чимъ имъ ти пограничну точку способности твои видити дашъ.

Кадъ човекъ умре, то се у чауру завие гусеница, коя е за простъ скотски ужитакъ створена била и ограниченомъ препитания нагону служила. Благородниѣ створенѣ произиђе, ко е одъ небесне росе живи и божественомъ нагону любви служи. О ко би за простомъ чауромъ тужио, кадъ му сяанъ лептирь пролеће? Ко би се хтео меуне лишити, кадъ плодъ познае, кои изъ нѣ произиђе.

Зашто да животъ изъ самоће и дружевногъ саобраштая утканъ nebude, као живопись изъ светлости и сенки? — Дувајући ветрови чине плодоноснима билъ, али у тихомъ само воздуху напредуе набубрена клица, и цвѣтъ къ расцвѣтаваню своје оће миръ.

ДОМАЉЕ НОВОСТИ.

По гласу „Званични Новина“ постављени су у Атанасије Пантелићу практиканту попечител. финансије; за пр. Телеграфисту штације београдске; Василије Поповићу и Јосифу Здравковићу за привр. телеграфисте, и то први при штаци Јагодинској а други Крагуевачкој и Коста Прендић м. писару Суда Алексиначког за привр. телеграфисту штације Алексиначке, а привр. телеграфиста исте штације Ђорђе Деспотовићу премештени су по потреби службе у Јагодину.

Београд 27. Јан. Ноћась после поноћи запалило се оно мало здание до Совѣта гди су рударско одделение и воени штаб смештени. Штета е могла велика бити, но брзом помоћу сва су званична акта спасена. Између остали што су ревностно гасили, показали су се војници из касарне, одь кои капларь Милань тако се неустрашимо по горећимь гредама пеняо и гасио, да е пао са висине у ватру, но срећно се опет премда ранњь спасао. Њгова Светлост изь уважена за показану неустрашимость призвао га е данась кь себи и

произвео га е у чинь офицера, и јошть томе и офицерске альине поклоню му. Како г. Попечителъ Внутренъ и Дѣла, тако и многи други сановници били су. Ватра е око 5 сати угашена, кућа е по средини изгорела. Ватра се изнутра появила, и узрокъ е непознатъ.

— 28. Јан. Први јучашњи балъ испао е болъ него и едне године до сада што су први балови испали. Друштво е било достабројно, и веселъ трајло е до 3 сата.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

— Наенбургско питањь јошть ће дуго дипломцији давати посла. Прайска остае при томе да се Хохенцолерска (прайскогь краља) застава вије са наенбургскогь градића, и да се краљ прайски непрестано зове и княземъ Наенбурга. Швајцарска противи се постоянно овомь зактеваню. Француска е са швајцарске стране. Конференције о томь питању држа ће се у Паризу.

— По извѣстию изь Беча князь црногорски Данило доћи ће у Бечь ови дана.

О Г Л А С И.

(1—3) За измиренъ кредитора Савве Богдановића овдашњегь, имаю се непокретна добра истогь јавномь и уредномь лицитациомь продавати. За продаю ову намњивна су слѣдујућа добра Саввина имено: една башта одь 10. плуга земљь до сами кућа вароши Шабца коя е са воћемь (шљивама) засађена и сада у најболъ време рађа као и нешто винограда, кои е такође на родъ настао, са едномь ливадомь покрай истогь воћа и винограда, у којој врло лепа трава рађа, и уцњивно е све то скупа у 100. # цес. и еданъ дућанъ на бевској ђуприји постоећи, кои е такође оценѣнъ у 200 # цесарски. Дане за продаю гореизложени добара опредѣлило е Началничество ово 4. 5. 6. мес. Марта т. год. и ономе ће се најпре башта, ако подпуна сума за кредиторе изађе, а ако не, а оно и дућанъ трећегь дана лицитацие после подне у 4. сата уступити кои највише обећао и готовимь новцемь платио буде.

№ 5288. 17. Јануара 1857. у Шабцу.

(3—3) Подписани има у ливади својој у Годомину близу Смедерева 130 кола врло лепа сена на продаю, съ врло умереномь ценомь.

Ко би хтео стоку онде ранити; а ђу му драговољно уступити.

У Смедереву 17. Јан. 1857.

Јованча Райковић
трговацъ изь Смедерева.

(2—3) Подписани дав свою кућу кадъ „два бела голуба“ постоећу, коя има две собе, сарачану, подрумъ и вр-

ло лепу башту одь 1. Марта о. г. подь кирию и то за годину дана. Ко жели узети, нека изволи погодбе ради приавити се.

У Београду 22. Јануара 1857. год.
Јованъ Кујунџић
терзѣя.

(3—3) Подписани узимамь честь объявити почитаеомь публици, да я у моме собственомь дућану налазећемь се справъ Лицея, имамъ на продаю сваке сорте мушки готови халыина врло евтином. ценомь и то: Пелисера фини, одь 18 до 24 фор. ср.; капу та зимски одь Велура Шифа са атлазомь и другомь свиломь постављени одь 14 до 26 фор. ср.; фракова до 20 фор. ср.; капута летњи до 15 фор. ср.; ипунџета 14 фор. 30 кр. ср.; панталона штиковани 9 фор. 40 кр. ср.; панталона клотъ одь црногь тоскина до 7 фор. ср.; пруслука одь 2 фор. 30 кр. ср. до 4 фор. ср.

Исто тако и за ГГ. Свештенике имамъ готови халыина.

Димитрије Добринковић.

(2—3) Дрва мишлинъ и колубарска има кодъ подписани съ врло угодномь ценомь на продаю.

Димитрије Пилављвић
и Илия Бошић.

(3—3) Долеподписана препоручемь мою помодарску трговину за господи и господу, коя се трговина на-

лази у кући г Магде Кара-Јанкове преко пута одь Толчинскогь на Варош-капи. У истой се може добити свакояке сорте и видова балски коафира, вѣнаца и напрени мидера; исто тако препоручемь се долеподписана, да могу фризирати косу за балъ, и то у моме квартиру за 1. фор. ср., а изванъ куће за 1. фор. и 40. кр. сребра.

Тереза Штолцъ

Стецишта су отворена:

При суду вар. Београда, надъ масомъ поч. Алексе Докаћа телеграфиста 7. Фебруара.

При истомь Суду надъ масомь поч. Димитрија Ђорђевића калѣ ђонцискогь 7. и. м.

При Суду Окр. Смедеревскогь надъ масомь поч. Танаска Петровића рибара 4. Фебруара.

При Суду Окр. Крагуевачкогь надъ масомь Ивана Милића изь Г. Трешњице 4. Фебруара.

При Суду Окр. Београдскогь надъ масомь поч. Коце Вельковића изь Раковице 20. Фебруара.

При Суду Окр. Крагуевачкогь надъ масомь презадуженогь Димитрија Мильковића берберина 18. Фебруара

При Суду Окр. Чачанскогь надъ масомь поч. Јована Живковића изь Чачка 27. Фебруара.

У Майданпеку дућанъ подь № 5 дава ће се подь кирию лицитациомь до 1. 2. и 3. Фебруара.

При Попечителству внутрени дѣла за грађенъ нове апсане валѣвскогь Началничества 8. Фебруара.